

LES TROYENS À CARTHAGE

Trong Cảnh 1 và 2 (*La prise de Troie*), thành Troy cuối cùng đã bị người Hy Lạp phá hủy sau nhiều năm chiến tranh.

Cảnh 3. Cung điện của Dido ở Carthage. Một điệp khúc vang dội chào mừng Nữ hoàng Dido. Khi người chồng đầu tiên của nàng, Vua Sychaeus xứ Tyre, bị ám sát, Dido đã dẫn dắt dân tộc của mình đến Bắc Phi, nơi họ đã xây dựng nên thành phố Carthage thịnh vượng và xinh đẹp. Người dân thề sẽ bảo vệ Dido khỏi vị vua nước láng giềng, Iarbas, người đã cầu hôn nàng và hiện đang đe dọa xâm lược lãnh thổ của họ.

Chị gái của Dido là Anna nghĩ rằng Dido cần tình yêu trong cuộc sống của mình một lần nữa. Nhưng Dido, người vẫn triu mến nhớ về Sychaeus đã bị sát hại, cảm thấy mâu thuẫn và có ý định sống độc thân.

Một hạm đội nước ngoài bị bão tàn phá, đang tìm nơi trú ẩn trong bến cảng. Tiếng bước chân của quân Trojan vang lên; Ascagne, con trai của Aeneas, lên tiếng thay mặt cho những người tị nạn đang chạy trốn khỏi sự hủy diệt của thành phố Troy. Dido chào đón họ. Đúng lúc đó Narbal bước vào với vẻ đau khổ: Quân đội của Iarbas đã tiến vào lãnh thổ của họ và đang đe dọa Carthage. Ngay lập tức Aeneas bước ra từ giữa quân Trojan và đề nghị đẩy lùi kẻ thù của Dido. Nàng nhiệt tình chấp nhận sự giúp đỡ của chàng, và chàng đứng ra bảo vệ Carthage.

Cảnh 4. Chuyển đi săn hoàng gia và cơn bão. Trong một khu rừng bên ngoài Carthage, một cơn bão đang rình rập ở phía chân trời. Trở về sau chuyến đi săn, Dido và Aeneas tìm nơi trú ẩn trong một hang động khi tia sét xé toạc bầu trời. Cơn bão dữ dội đã thổi bùng ngọn lửa đam mê và họ hòa quyện trong tình yêu nồng cháy trước sự chứng kiến của thiên nhiên.

TẠM NGHỈ

Khu vườn bên bờ biển của Dido. Narbal tâm sự với Anna nỗi lo sợ của mình rằng Dido sẽ bị Aeneas làm mất tập trung và đang sao nhãng việc nước. Anna giải thích rằng Dido yêu Aeneas. Anna hy vọng rằng tình yêu, vị thần mạnh mẽ nhất trong tất cả các vị thần, sẽ mang lại sức mạnh cho Dido thông qua mối quan hệ hợp tác mới với Aeneas.

Iopas, nhà thơ của cung điện, hát những bài ca ngợi Ceres. Dido yêu cầu Aeneas tiếp tục câu chuyện về số phận của thành Troy. Chuyện gì đã xảy ra với Andromache? Aeneas giải thích rằng cuối cùng góa phụ của Hector đã kết hôn với kẻ bắt giữ bà là Pyrrhus. Ascagne lặng lẽ tháo nhẫn cưới của Dido (từ cuộc hôn nhân đầu tiên của nàng). Với Anna, cậu bé giống như thần tình yêu Cupid - lời nhắc nhở về sức mạnh không thể cưỡng lại của tình yêu.

Dido và Aeneas ở riêng với nhau trong khu vườn và cất lên bản song ca “Nuit d’ivresse et d’extase infinie.” Nhưng mặc dù tình yêu giữa họ sâu sắc, thần Mercury vẫn đến nhắc nhở Aeneas rằng số phận của chàng là rời xa Carthage, để lập nên một đế chế hùng mạnh, theo lời đã được các vị thần định sẵn: “Italie!”

Cảnh 5. Cảng vào đêm. Tàu của quân Trojan đang neo đậu. Panthée và các thủ lĩnh thành Troy chuẩn bị cho hạm đội khởi hành; mỗi khoảnh khắc lãng phí đều khiến cơn thịnh nộ của các vị thần đến gần hơn.

Aeneas, bị giằng xé giữa tình yêu dành cho Dido và nghĩa vụ mà Chúa giao phó là phải cứu dân tộc mình và thành lập nên Đế chế La Mã, đã cất lên khúc nhạc "Inutiles regrets." Những bóng ma từ thành Troy ra lệnh cho chàng phải tuân theo số phận của mình. Sau khi quyết định, chàng ra lệnh cho quân Trojan lên thuyền. Dido đau khổ cầu xin Aeneas ở lại với mình. Nhưng khi tiếng quân thành Troy vang lên, Aeneas đã lên tàu.

Trong cung điện của Dido. Dido cố gắng thuyết phục Anna đến bến cảng để cầu xin cho nàng. Anna thuyết phục Dido rằng Aeneas vẫn yêu nàng, chỉ là trách nhiệm buộc chàng phải rời đi. Dido thốt lên rằng tình yêu sẽ buộc nàng phải bất tuân lệnh của Jove. Khi những con tàu ra khơi, Dido nổi cơn thịnh nộ, ra lệnh cho quân Carthage truy đuổi và tiêu diệt quân Trojan phản bội. Nàng chỉ còn lại một việc duy nhất: dựng một giàn thiêu kinh hoàng để hiến dâng lên các vị thần của thế giới ngầm và thiêu rụi mọi thứ từng liên quan đến Aeneas. Bị bỏ lại một mình, Dido đã lên kế hoạch cho cái chết của mình. Trong khúc nhạc "Adieu, fière cité," nàng từ biệt Carthage, thành phố sinh ra từ tầm nhìn và công sức của chính nàng, một thành phố sẽ tồn tại mãi mãi như minh chứng cho sức mạnh và linh hồn bất khuất của nàng.

Một sân thượng nhìn ra biển. Lễ hỏa táng được chủ trì bởi các linh mục của thần Pluto. Anna và Narbal nguyện rửa quân Trojan. Dido bước lên giàn hỏa táng, lấy thanh kiếm của Aeneas, và tiên tri rằng một ngày nào đó dân tộc của nàng sẽ sinh ra một chiến binh vĩ đại, Hannibal, người sẽ báo thù cho Carthage trên đất Rome. Sau đó, nàng đâm thanh kiếm vào ngực mình. Nhưng trong một cảnh tượng thoáng qua, Dido nhìn thấy Rome chiến thắng. Nàng chết khi người Carthage nguyện rửa quân Trojan. Nhưng tiếng trống Trojan như chống lại họ, và một hình ảnh của Rome Vĩnh Cửu dâng lên phía sau giàn thiêu của Dido.